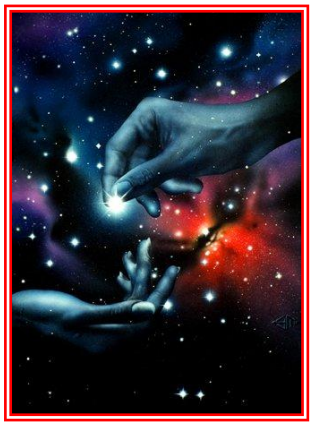
МЕЧТАТЕЛ

Издава ученическо сдружение “Приятели” при прогимназия “Христо Ботев” с.Търнава,Обл.Враца

Приятелството

Истинското приятелство е едно от най-хубавите неща, които могат да ни се случат. Понякога то ни сполетява неочаквано,а друг път е процес на търсене на допирни точки в наш познат.Независимо как сме стигнали до нашия приятел ,с него ние ставаме по-сигурни в себе си и по-лесно преодоляваме и радости и мъки, защото споделеното щастие е двойно, мъката, споделена с приятел, намалява и се приема по-лесно.Когато имаме другар до себе си, ние сме щастливи от факта,че някой се е доверил и сближил именно с нас.Приятелството ни извежда от самотата,кара ни да се чувстваме значими, търсени и неповторими. То разнообразява нашето обикновено и еднакво ежедневие! Човек е щастлив, когато прекарва часове наред в споделяне с другия и е още по радостен от факта,че кара и другия да се чувства добре. В приятелството няма принуда, защото ние сами избираме кой да ни бъде приятел и кой не! С него ние не общуваме официално, а свободно, без да се притесняваме от нищо. Много често смятаме повечето си познати за приятели, но често грешим и разбираме,че не е така. Едва когато това приятелство премине през някакво изпитание, ние можем да разберем дали е истинско,или не.Истинският приятел остава до теб и в радост, и в нещастие и е винаги готов да ти помогне с каквото може, дори и тази подкрепа да се основава на казването на две обикновени думи! Да имаш приятел е талант, който не всеки носи в себе си и затова хората, които го притежават, се стремят да не го загубят. Затова ние трябва да сме всеотдайни и добронамерени към хората, които сме избрали за наши приятели. Когато я няма тази безкористност към другия и се появят лъжите, лицемерството и лошите мисли, приятелските взаимоотношения губят своя смисъл и умират. Понякога заличаването на едно приятелство е причинено от липсата на заинтересованост от личността на другия. Загрижени за собственото си благополучие, ние забравяме да се интересуваме от радостите и несгодите, които преживяват приятелите ни . Затова трябва да имаме способността да изслушваме човека срещу нас и да можем да съпреживеем заедно с него това, което му се случва. Приятелството е един от основните фактори, за да бъдеш истински щастлив. Разбира се за това щастие има и много други условия, но тогава, когато е споделено с приятелите, то е най-пълно,затова никой не би избрал да живее без приятели, макар и да има всички други блага!!!

Страницата подготви Десислава Миткова – главен редактор

2009 – година на А с т р о н о м и я т а

12 април – ден на Космонавтиката

12 април, денят на първия в историята пилотиран космически полет (1961 г.) на космонавта Юрий Гагарин с кораба "Восток" и се отбелязва като Международен ден на Авиацията и космонавтиката от 1969 г.
по решение на Международната федерация по авиация (ФАИ)
На 12 април, 1961 г. в 6 часа и 7 минути по Гринуич - 9 часа и 7 минути московско време

Юрий Гагарин излетя и направи с кораба "Восток" една обиколка около Земята. На височина 7 километра, Гагарин катапултира и се приземява с парашут, близо до спускаемия апарат, на колхозно поле в Саратовска област. Целият космически полет е продължил 1 час и 48 минути, но остава завинаги в историята на човечеството като полета на първия космонавт в света.

Кучето Лайка е първото живо същество, което полита в Космоса. Тя е изстреляна на борда на изкуствения спътник „Спутник-2“ на 4 ноември 1957 г. Както и много други животни, изпратени в космоса, умира по време на полета. Лайка е намерена скитаща по улиците на Москва. Била 3-годишна, от смесена порода - самоед-
териер и тежала почти 6 кг. „Лайка“ е и названието на порода кучета, подобни на хъскито.
Името и било сменено от Кудрявка (къдрава). Наричана е още Жучка (бръмбарче) и Лимончик.
Американската преса я нарича Мутник (съчетание от англ: „mutt“ - куче от смесена порода и Спутник).
Предполага се, че Лайка е умряла от стрес и прегряване няколко часа след изстрелването. Истинската причина за смъртта и не била оповестена веднага, а няколко години след полета. Въпреки че Лайка не оцеляла, експериментът доказал, че жив пасажер може да бъде изстрелян в орбита и да издържи на безтегловността. Това отворило пътя за полет на на човек и осигурило на учените първите данни за това, как живите организми понасят полет в космоса.

Страницата подготви Цветелина Милчева от VIII клас

Културни традиции

Празник на ромите

Може би няма да чуете нищо ново,но поредният празник в Търнава беше прекрасно отпразнуван.

НА 8-ми април, Денят на ромите, цялото село се събра на центъра, за да отпразнуваме циганския празник.

Вече наистина се уверих, че в Търнава няма дискриминация,тъй като хора от всички части на селото дойдоха, за да уважат нашите братя роми.

Гости на тържеството бяха и представители на община Бяла Слатина, което показва, че те уважават нашите инициативи и нашето село.

А ето и за самия празник: Тържеството беше под патронажа на г-жа Теодосиева - кмет на с.Търнава, която произнесе тържествена реч.

Всички деца от село - и българчета, и циганчета се забавляваха от сърце. Както винаги най-нетърпеливи бяха малчуганите от ОДЗ "Вълка Ташевска" , които получиха бурни аплодисменти за вдъхновяващите си танци.

И следващите участници – децата от НУ "Кирил и Методий" бяха подготвили огнени танци.Но в това няма нищо чудно, нали най-близкият път до сърцето на циганина е танцът.

Благодарим на танцова формация "Fasion", която за пореден път отлично представи нашето училище с танц върху песен на ромската перла Софи Маринова.

И накрая, но не на последно място, бяха децата от Дом "НАДЕЖДА", които спечелиха най-бурните аплодисменти.Поздравления за децата, много се радвам, че те не остават настрани, а участват във всички мероприятия. Надявям се те да продалжат да ни радват със своите талантливи изпълнения.

За фон на всички изпълнения служеше презентацията на г-жа Генова „Циганите – романтика и реалност”, която разказваше за историята на ромския народ. А химнът „Джелем, джелем” придаваше допълнителен колорит.

Разбира се овации заслужават и хората, организирали празника – г-жа Кутовска, ЧН, г-жа Мариновска.

Надявам се и занапред да празнуваме заедно – роми и българи, така както винаги е било.

Страницата подготви Маргаритка Венелинова от VII класс

Празничен календар

ЦВЕТНИЦА

Цветница е подвижен християнски, религиозен и народен празник, който се празнува както в православната, така и в католическата и протестантската църква една седмица преди Великден, в неделята след Лазаровден. Нарича се още Връбница, Цветна неделя, Вая (Вайя), Куклинден или (в западните църкви) Палмова неделя. Пада се в шестата неделя на Великия пост.

На този ден в църквата се отслужва молитва и се благославят върбови клонки. Те се раздават на вярващите и всеки ги отнася до дома си за здраве. Пак за здраве се окичват с върбови клонки портите и се сплита венче от осветената в църквата върба. Върбовите клонки символизират палмовите — с които е бил посрещнат в Йерусалим Исус Христос.

ВЕЛИКДЕН

(Възкресение Христово, Пасха) е денят в който християните празнуват възкресението на своя Господ Иисус Христос.

Подготовката за честването му започва в седмицата преди Великден, наричана Страстна седмица. Празнува се три дни. Вечерта преди полунощ в събота се отслужва тържествено богослужение, като точно в полунощ свещеникът обявява Възкресението с думите „Христос Воскресе“. При обявяването на Възкресението, свещеникът изнася запалена свещ, от която всички присъстващи палят своите свещи, които носят по домовете си. Последованието, свързано със запалването на свещите, е заимствано от подобно, което се извършва в Йерусалим, в храма „Св. Възкресение“, при слизането на Благодатния огън. БОЯДИСАНИ

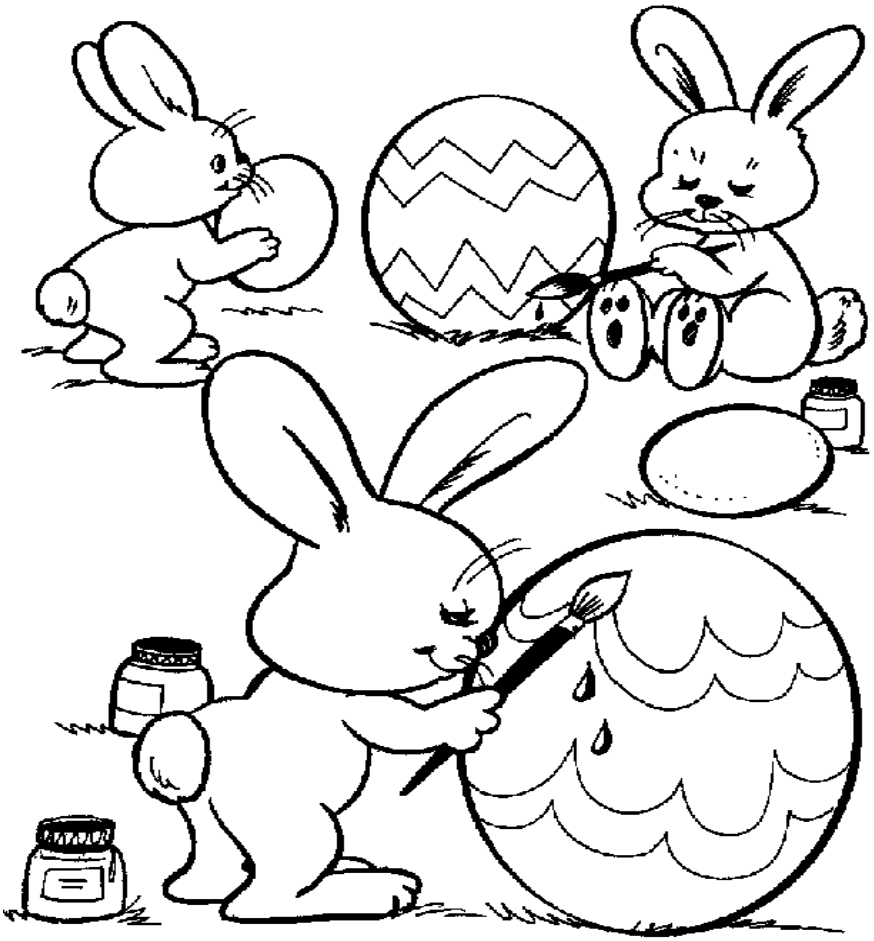

ЯЙЦА- В Четвъртък преди Великден се боядисват яйца. РАЗПЕТИ ПЕТЪК- Разпети петък или още Велики петък е времето за душевно пречистване. В този ден не се работи.В Страстната събота, преди изгрев слънце, се месят великденските обредни хлябове и козунаци. Те се приготвяли с мазнина и се мажели с жълтък. С Великденските хлябове хората изразявали почитта си към Спасителя. В миналото великденските хлябове се освещавали в църква, три дни не се вдигали от масата, а трохите не се изхвърляли. Хлябът не се реже, а се разчупва, защото се смята, че той има душа. Има различни по форма и предназначение Великденски хлябове - кръгли, продълговати, краваи, за кумове, кръстници, семейството. ТРАПЕЗАТА НА ВЕЛИКДЕН По Великденските празници всяка къща е почистена, украсена, хората се обличат с нови дрехи /символ на новия живот през пролетта и Възкресението на Христос/, а трапезата е отрупана с вкусни ястия и сладкиши. На този празник в повечето градове у нас се яде агнешко месо.

Страниците подготви Ивалина Венциславова от VIII клас

А сега се позабавлявайте и оцветете картинката

От мястото на събитието

Лазаровден

И тази година ще запомним Лазаровден с положителни емоции, много веселба и смях.Този път чествахме празника 2 дни.През първия ден ходихме в Община Бяла Слатина, а на втория ден лазарувахме из село.

Когато бяхме в нашата община Бяла Слатина, всички бяхме много притеснени (което е съвсем разбираемо).Все пак щяха да ни слушат много кметове, директори, учители и служители, които бяха за нас непознати. На 10 април към обяд всички момичета, включени групата на жизнерадостните лазарки, се събрахме на центъра на селото пременени, нагиздени и нетърпеливи. С нас беше и г-жа Цекова, която беше наш водач, за което сме и много благодарни. Специално за нас беше поръчан училищния автобус, който ни закара дотам и обратно. Когато стигнахме, всички хора ни заглеждаха с учудване. Може би си мислеха, че сме подранили с лазаруването или пък се чудеха на прекрасните ни носий, не знам, но наистина беше неловко, но и интересно. Но ние го приехме с високо вдигнати глави и не се смутихме, напротив така се мотивирахме и всички влязохме в сградата широко усмихнати. Преди да започнем, изчакахме известно време,за да се съберат и след това влязохме в помещението, където трябваше да започне програмата.

Тогава научихме, че ще ни снимат от кабелната телевизия, което означаваше, че ще станем и „ медийни звезди”. Може да звучи смешно, но за нас това беше голямо събитие.Сред гостите аз съзрях и г-жа Янкова - нашата директорка. Това хем ни успокои, хем ни притесни да не я изложим. За наша радост представянето ни мина повече от добре. Пяхме, играхме, рецитирахме и забавлявахме хората, които ни уважиха, а за награда те ни дариха с лакомства, които всички много харесахме.А г-жа Цекова получи един голям прекрасен букет, който тя напълно заслужи. Много сме благодарни на хората, които ни посрещнаха така топло и мило. За нас това бе невероятно преживяване, което винаги ще помним.

Не по-малко интересно беше и лазаруването из селото ни. Ние обиколихме много къщи, като започнахме от леля Сончето, която също беше облечена като лазарка и ни придружи и през тази година в лазаруването и завършихме в г-жа Цекова, която и в този ден остави своите домакински и задължения, за да бъде с Тук ние се чувствахме в свои води и притеснението напълно бе изчезнало от нас, което можеше само да ни радва. Във всички къщи, в които бяхме, хората ни даваха яйца (според обичая), лакомства и дори ни даряваха с пари, които решихме да оставим за училище. Нашето желание е да купим цветя с тях, за да разкрасим още повече прогимназията. Общата сума, която събрахме беше 260 лева. Г-жа Георгиева, Кесимова и Тодорова дариха по 10лв. и парите станаха 290. За себе си оставихме по 5 лв. Надяваме се, че 240лева ще свършат добра работа за училище. Цялото преживяване бе невероятно и много съжалявам, че догодина няма да присъствам отново но него, но все пак в сърцето ми остават прекрасните спомени, които вечно ще помня.

Много се надявам догодина момичетата да си прекарат толкова вълнуващо, колкото и ние! „Традициите не са това, което бяха”, но все пак е прекрасно, че ги има!

Страницата подготви Джесика Красимирова от VII клас

Из училищния живот

На 26.03.2009. в прог.”Св.Климент Охридски” се проведе Общинска научно-практическа конференция, посветена на 100 - годишнината от обявяването на Независимостта на България. Почетен гост на конференцията беше д-р Божидар Димитров - директор на Националния исторически музей. Нашето училище имаше свои представители – г-жа Генова, Снежка Братиславова и Инна Димитрова. Там беше и г-жа Цветелина Късльовска, кмет на Търнава.

Г- н Димитров беше много интересен и колоритен. Създаде невероятна атмосфера.
Но не по-малко бяха и тези, които се спираха да разгледат изложбата от уникалните шедьоври на г-жа Тодорова от нашето училище, които бяха закачени на лично място.

На Лазар група момичета от нашето училище посетиха Общината Бяла Слатина, където поздравиха общинарите по случай празника.
На другия ден момичетата ходиха и по къщите в Търнава за здраве и късмет. Те събраха 290лв., с които решиха да се закупят цветя.Браво, момичета!

Както всяка година в чест на посрещането на пролетта, ние ходим в гората. Сега беше още по-интересно и забавно. Имаше слънце, времето беше прекрасно, играехме, хапвахме и най-вече забавлявахме се.

По случай Международния ден на ромите на 06.04.2009г. в гр. Бяла Слатина се проведе концерт, в който участва и Танцова формация „Фешън” с новия си танц „Сладка целувка”. А на 8 април беше местния празник. В него взеха участие отново танцьорките и Евроклуба с презентация.

На 11 април група ученички от VI клас участваха в Деня на борците-антифашисти като поздравиха гостите със стихотворения.

Момичетата от ФК „Любимец” с.Търнава участваха в турнир за купата на Феникс.
Турнира се проведе в с.Мраморен на 20.04.2009г.

В турнира участваха отборите на „Феникс” Враца, Огоста” Хайредин, „Ботев” Козлодуй и „Любимец” Търнава.
Това е класирането:
1 място- „Феникс”, Враца
2 място-„Любимец” ,Търнава
3 място-„Огоста” , Хайредин
4 място-„Ботев”, Козлозуй

Миналата седмица в часовете по ФВС, ДТИ, Музика и Изобразително изкуство се почисти двора на цялото училище. Активно и рамо до рамо се трудиха и ученици, и учители.

А сега ни очакват „Пролет в Европа” и Майските културни празници. Време за нови изяви и емоции!

Страницата подготви Инна Димитрова от VI клас

К А Л Е Н Д А Р Е Н П Л А Н

„Пролет в Европа”

№	Дата	Дейности	Място	Отговорници	Забел.
1.		Среща с г-жа Славка Цанкова	Прогимн.	Янкова	
2.	8.05.09	Рисунка на тема:”Пътешествие през вековете”	Прогимн.	Бельова и Кисимова	
3.	26.05.	Компютърна художествена композиция на тема „България и Европа”	Прогимн.	Аспарухов, Генова,Тодорова	
4.	20.05.	Приказка, разказ или стихотворение на свободна тема	Прогимн.	Генова, Бельова	
5.	20.05.	Смехът е здраве – представяне на скечове, измислени от участниците.	Прогимн.	Генова, Георгиева	
6.	8.05.	Аз танцувам и пея	Прогимн.	Бельова, Данов	
7.	22.05.	Спортна надпревара – по различни видове спорт, индивидуална и колективна	Стадиона	Аспарухов	
8.	16.05.	За най-хубаво табло, посветено на великите идеи	Прогимн.	Кл.ръководители, Цекова	
9.	15.05.	Табло „Меморандум на едно дете”	Прогимн.	Генова, Аспарухов	
10.	26.05.	Изложба – Културни паметници в Европа	Прогимн.	Тодорова, Генова	
11.		Публикации във вестник „Мечтател”	Прогимн.	Генова	
12.	06.09	Открито занимание на Евроклуба	Прогимн.	Генова	
13.	16.05.	Ден на ученическото самоуправление	Прогимн.	Янкова, Генова, Тодорова	
14.	01.06.	Концерт по случай 2 юни.	Прогимн.	Генова, Бельова, Данов	

Страничка на ученика

Моят принос за красотата около нас

(есе)

Пролет е. Поглеждам през прозореца. Вали. От гъстите облаци на притъмнялото небе падат на земята хиляди капчици и щом се слеят образуват малки локвички. Чува се успокоителното ехо на дъжда. Кап-кап... Сякаш целият живот е замрял. Сега царува тихо, върховно спокойствие.

Излизам на терасата, така съм по-близо до „миролюбивия" свят на природата.

Мисля си за домашното по литература. Капчиците продължават да се стичат по прозорците. Чувам монотонното ехо на дъжда... Всичко е толкова красиво. Цветя, разцъфнали дървета, птича песен, дъжд.И сред тази красота и моето домашно по литература. „С какво аз ще допринеса за красотата около нас"– това е темата. Мисля си. Трудно намирам отговор. У дома ми е хубаво. Стараем се всички вкъщи да си създадем уют, така че да ни е приятно като се приберем след уморителния ден. Всякой прави това, което може. Прекопаваме цветната градина, поливаме цветята. У дома ми е приятно, но живота ни не е само у дома. Отивам на училище. По улицата можеш да познаеш културата на хората. Пред някои домове разпилени боклуци, струпани строителни материали.Пред други полянки с цветя, варосани дръвчета. Улицата е като нас хората - има свой живот. Тя е огледало за тези, които живеят тук, същността ни.

Моето училище е разположено сред много зеленина. Красиво е .

Как аз, едно 15-годишно момиче ще запазя красотата на тези любими кътчета?

Като ги обичам, като ги пазя. Защото имаш ли очи за красотата, ще я почувстваш вътре в себе си. Ще пазиш всичко, което е създадено, защото е твое .

Да живеем и се трудим под това небе, което е наше.Иска ми се да извикам : Хора, вглеждайте се в красотата на Новия ден, в красотата на дървото, което си посадил сам, в цъфналото цвете, на което си дал живот, защото красотата е твоя. Ти си я сътворил.

Продължава да вали...

Продължава да бъде красиво...

Моят дом, моята улица, моето родно място....

Марина Раловска – VIII клас

Страничката подготви
Веселка Ивова от VI клас

Знаете, ли че...

П е т ъ к , 13

Поверието, че петък, 13-ти, носи нещастие е старо, а филмите с това название само подсилват ефекта му в една значителна част от хората. Това е най-силно разпространеното суеверие сред човечеството, но учените не могат да установят откога и откъде точно тръгва то. Но те приемат, че е получено в резултат на наслагване на два символа, предполагащи нещастие - петък и 13.

Съществуват поверия, че Ева се поддала на изкушението на "лукавия" именно в петък, че на този ден от седмицата е свършил световният потоп, че Каин е убил Авел в петък, че смешението на езиците сред строителите на Вавилонската кула е станало тогава, че храмът на Соломон е рухнал в петък. Твърди се, че избиването на младенците от цар Ирод също е започнало в петък, и, разбира се, в петък е разпнат Иисус Христос. Освен това петък дълго време е бил 6-ият ден от седмицата, а числото 6 е свързано с дявола (666 - числото на звяра).

Още повече и дори по-силни са суеверията с числото 13. Според една от версиите страховете от него са толкова древни, колкото броенето.

Факт е обаче, че древните цивилизации не са били единодушни в страха от числото 13. Според китайците то носи щастие, същото са смятали и древните египтяни. За тях животът бил стремеж към духовно възнесение, протичащ на етапи - 12 в този живот и 13 - отвъд, в задгробния живот. Така числото 13 символизирало смъртта - но не като прах и гниене, а като божествена и желана трансформация.

Други твърдят, че 13 е било преднамерено "оклеветено" от създателите на патриархалните религии при зараждането на западната цивилизация, тъй като символизира женското начало. То се свързвало с праисторически богини, защото отговаряло на броя лунни цикли в годината (13 х 28 = 364). В пещерата Ласко във Франция фреска отпреди 27 000 години показва богинята на земята Лосел, държаща рог с 13 дупки. И тъй като всяко ново нещо отрича старото и го заклеймява, с възхода на патриархалната цивилизация слънчевият календар измества лунния и новото щастливо число е 12. Съответно старото 13 е обявено за прокълнато.

От друга страна, едно от най-ранните табута, свързани с числото 13, произлиза от индуисите на изток. Те смятат за нещастие събирането на 13 души на едно място, например за вечеря. Интересно е, че същото суеверие се приписва на викингите, като причината е следният мит. На угощение във Валхала били поканени 12 богове, но злият Локи - богът на пакостите, не бил в списъка. Въпреки това той отишъл и боговете станали 13. След интрига, разпалена от Локи, се стигнало до убийството на Балдер - любимецът на боговете. Заради това викингите смятали, че събирането на 13 души на угощение не е на добро.

Същото нещо потвърждава и Библията. На историческата Тайна вечеря късно в четвъртък се събрали Иисус Христос и 12-те апостоли - общо 13. Предателят Юда напуска преди полунощ, но според тогавашните норми на обществен живот това става в общото време на Мрака, между деня четвъртък и петък. В резултат Иисус понася своята Голгота в петък - деня на неговото разпятие. Това можеше да бъде единствената смислена връзка между числото 13 и деня петък, ако не беше още един факт, свързан с погром на петък, 13-ти.

Става дума за 13 октомври 1307 г., който се пада петък. Тогава по нареждане на френския крал Филип Хубави започва разгрома на влиятелния и богат Орден на темплиерите, а това е оставило голяма следа в съзнанието на Запада.

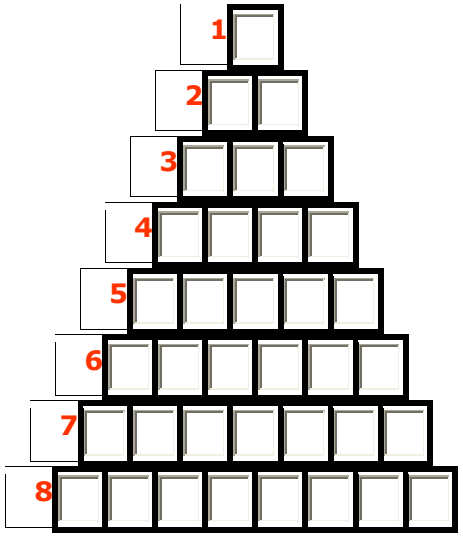
Страницата подготви Вероника Илиянова от VI клас

Забавна страничка

Определения:

1. 14-тата буква от азбуката.
2. Японски театрален жанр.
3. Мярка за тегло.
4. Миеща мечка.
5. Народ, народностна група.
6. Липса на желание за работа, мързел.
7. Умение, ловкост, лекота.
8. Действителност.

***

Към всяка следваща дума се добавя по 1 буква.

❖ Учителката:
- Иванчо, сам ли написа домашното си?
- Да, госпожо! Ако някъде има грешки, те са на баща ми.

❖ Митко, вчера баща ми ме води на психиатър.
- По какъв повод?
- Уплашил се, че вече цял месец не съм получавал двойка или забележка в училище! .

❖ Майката беснее из стаята. Синът й трепери в ъгъла. На рамото му е кацнал смъртно уплашен папагал, който прилича повече на таралеж, отколкото на папагал.
- Омръзнахте ми и двамата! - крещи майката. - Всеки ден някой ми се оплаква от вашите цинизми! Няма да излезете от тази стая, докато не ми кажете кой кого учи на тези простотии!

Страничката подготвиха Ива Димитрова от VI клас и Владимир Красимиров от VII клас

